

Om filmen **Pangpangbröder, 53 scener från en barndom**

av Axel Danielson – adjunkt i Filmisk gestaltning - Akademin Valand Film

(ur GIFFs programkatalog 2011)

Axel Danielson har filmat sina systersöner på den skånska landsbygden under tio års tid. Resultatet är en poetisk och universell skildring av att växa upp. Gustav och Oskar är tvillingbröder men så olika två personer kan vara. I 53 enskilda scener visas bröderna under deras uppväxt från nio till nitton års ålder. Det långa tidsförloppet kombinerat med den nära relationen till pojkarna ger oss ett ojämförbart närvarande porträtt där vi får erfara hela processen med att växa upp från väldigt nära håll. PangPang Bröder är en film om barndom, om att lämna barndomen. Om den slutenhet, öppenhet och smärta som barndomen består av, med de under den rymmer.

Director's comment:

"Jag är intresserad av iakttagelsen, observationen. När situationen i sig rymmer kvalitén. För mig är berättandet det intressanta, inte berättelsen. Berättelsen är bara det som uppstår genom hur man väljer att framföra det man erfarit. För mig är det viktiga och det svåra att förmedla en allmänmänsklig erfarenhet.

De 53 scener som filmen består av finns alla med på grund av att de har ett egenvärde. Mitt mål med filmen har varit att söka mig bort från hur uppväxtskildringar brukar se ut, bort från en överordnad berättelse. Istället har jag betraktat scenerna som bilder i ett fotoalbum: bilder som beskriver nuet och som tillsammans kan visa på tidens rörelse.

Ambitionen har varit att återge autentiska situationer, bilder av tillvaron, genom att underordna berättelsen till förmån för de enskilda iakttagelserna.

De 10 åren är endast en ram, en tidsrymd, där ett antal filmade sekvenser ges utrymme. Dessa scener är brottstycken av deras liv, närmare bestämt 1 och 1/2 timme av sammanlagt 87 360 timmar som de levit under tio års uppväxt.

Den färdiga filmen kan aldrig göra anspråk på att det är en sann skildring av huvudpersonernas uppväxt, däremot kan scenerna och tidsrymden säga något om oss, om människan. Om utveckling och om växande, om tidens ofrånkomliga inverkan på oss.

Det specifika i de utvalda scenerna blir också det allmängiltiga. I bästa fall kan vi få syn på oss själva. Jag tror aldrig man kan skildra någons liv, men man kan ha ambitionen att skildra livet." Axel Danielson, regissör – Plattform Produktion

Selektion av presscitat kring premiären september 2011:

"Bilder kan öppna verklighetens autentiska dörrar. Komprimera livets gång, låta det bli tydligt, konturskarpt och synligt. I ett enda klipp kan man skapa den där svindlande känslan: Människan du var och är blir samtidigt." *Gunnar Bergdahl - Helsingborgs Dagblad*

"Danielson /.../ har onekligen hittat ett mycket välavvägt tempo som tillåter bakomliggande associativa berättarmönster att stiga fram; den är kronologiskt klippt, men känslan i tidsbegreppet är av en betydligt friare sort." *Anders E Larsson - Expressen*

"... tar ställning mot den standardiserade dramaturgiska modellen och utmanar tittaren med en serie omsorgsfullt och klockrent utvalda scener från pojkarnas uppväxt." *Camilla Larsson - GT*

"Och det är just vad Pangpangbröder består av; 53 scener, kronologiskt ordnade men utan annan tydligt sammanhållande länk än just tidens obönhörliga gång. Den öppna strukturen ger betraktaren möjligheten att skapa sin egen berättelse utifrån bilderna." *Malena Janson - SvD*

"Filmen har sitt eget sätt att berätta där det liksom skaver mellan scenerna av starka känslor, där pojkarna visar totalt förtroende inför filmkameran. Axel Danielson har med sitt tioåriga filmprojekt definitivt tillfört någonting nytt till svensk dokumentärfilm, i sin lyhörda men konsekventa film" *Ingela Brovik - Sveriges Radio*

"Att skildra personers utveckling under längre tidsperioder är inget nytt, men frågan är om någon har gett sig i kast med att dokumentärt fånga en hel uppväxt tidigare. Men det är precis vad Axel Danielson har gjort i Pangpangbröder." *Daniel Åberg - Uppsala nya Tidning*

"Med bildernas egna röster kring tidsperspektiv, landskap, exploatering och respekt, och något som nästan inte går att sätta ord på, har Axel Danielson med sitt tioåriga filmprojekt, ett livsverk redan i debuten, definitivt tillfört någonting nytt till svensk dokumentärfilm." *Kristianstadsbladets Kulturpris 2011*

"Det är som att kika i ett okonventionellt familjealbum där både gräl i köket och fylleäventyr ute på skånska landsbygden finns med. Närheten känns varken spekulativ eller påflugen." *Ingrid Stigsdotter - Sydsvenskan*

"Ibland men inte alltför ofta kommer dokumentärer med en unik kombination ambition, närvaro och hjärta. "Pangpangbröder" är en av dessa få." *Andreas Samuelson - Moviezine*

"Visst har det funnits och finns andra filmäventyr som bygger på det långsiktiga. Rainer Hartlebs arbete med barnen från Jordbro, som började 1972 och fortfarande pågår, är ett exempel. Men där kommer man trots allt inte lika nära./.../ Uniciteten finns inte bara i sättet att göra filmen på utan i allra högsta grad hos huvudpersonerna." *Stefan Malmqvist - Cinema*

"Det finns ett sug i "Pangpangbröders" bilder som gör den nästan oupphörligen fascinerande. Dessutom har Danielson undvikit att bli sentimental och vågat lita på att tvillingarnas historia har en egen inbyggd dramatik." *Mats Bråstedt - Expressen*

"Pangpangbröder påminner dig om att du ska dö samtidigt som den gör dig glad att du lever. /.../ den utmärkta klippningen och det fingertoppskänsliga urvalet av säkert överväldigande timmar av film, gör honom till en av Sveriges just nu intressantaste filmskapare." *Martin Memet Könick - Ciné*